

מיתיבי על יסוד זה שכלי שרת מקדשין שלא בזמנן, מהא דתניא:

כל הקרב ביום היינו שדינו להיקרב ביום: הרי זה קדוש על ידי כלי שרת ביום לבד.

כל הקרב בלילה: (12) הרי זה קדוש בין ביום ובין בלילה.

הרי מוכח ממה ששנינו: "כל הקרב ביום, קדש ביום", שביום אין אכן הוא קדוש, אבל בלילה לא קדוש, והאיך אתה אומר שהקומץ — הקרב ביום — הרי הוא קדוש בכלי שרת אפילו בלילה! ?

ומשנינו: אכן אינו קדוש — הבא בכלי שרת שלא בזמננו — ליקרב, אבל קדוש הוא אפילו בלילה כדי ליפסל בלינה או במחוסר זמן כבנידון דין.

מותיב רבי זירא ממשנתנו:

סידר את הלחם ואת הבזיכין אחר השבת, והקטיר את הבזיכין בשבת, כיצד יעשה: יניחנה לשבת הבאה, כי לא נפסלה בלינה, שאפילו היא על השולחן ימים רבים קודם לשבת אין בכך כלום, והיינו משום שלא נסדר בזמנו.

ואי סלקא דעתך כלי שרת מקדשין אפילו שלא בזמנן ליפסל, אם כן ליקדוש במה שהיה על השולחן ואפילו קודם זמנו — וליפסול בלינה! ?

כלומר, הרי טעם הדין שאין הלחם מתקדש ליפסל בלינה במה שהוא על השולחן קודם לשבת, הרי זה משום שהוא שלא בזמנו, ומבואר ממשנתנו שאין כלי שרת מקדשין

ודוקא כשקדש ביום נפסל בעלות השחר דלמחר, דומיא דחלבים דשחט הקרבן ביום; כלומר, לינה אלא פוסלת אלא כשלנו כל הלילה אחר שנתקדשו; וויש לעיין: למה כתב כן לולי דברי רש"י, והרי לכאורה אדרבה מוכרח כן ברש"י, שאם לא כן למה הצריך רש"י לפרש שאינו יכול לחזור ולקומץ ביום משום שנקרא עליו שם קומץ, ולא משום פסול לינה של הקומץ מאחר שנתקדש הקומץ בכלי; ומיהו מדברי רש"י בעמוד ב ד"ה כי מטי, מוכח למעיין שם, שלינה פוסלת גם אם לא עבר כל הלילה, אלא מקצתו; ולפי זה מה שלא כתב רש"י את הטעם משום פסול לינה, אפשר שהוא מפרש, שהמנחה פסולה ותשרף מיד, ראה בתוספות ביומא הנזכרים; וראה "יד בנימין".

12. ראה רש"י והגהת השיטה מקובצת בדבריו, ובתוספות, מה הוא "הקרב בלילה".

והתוספות ביומא כט ב ד"ה נהדרה, וראה גם בתוספות כאן ד"ה אלא, שכתבו על דבריו: בחינם דחק לפרש כן, דבקידוש קומץ איירי [כי לפי זה יש לתמוה — כמו שתמהו שם — הרי קידוש לא נזכר כאן, ואם אנו מוסיפים שנתקדש בכלי, נוסיף ונאמר שהקטיר את הקומץ בלילה, ולכן נפסלה], דאיכא למימר, דלא נתקדש הקומץ אלא המנחה נתקדשה בכלי, [כי בהכרח נתקדשה בכלי קודם קמיצה, כמו שביאר הרש"ש שם] ונקמצה בלילה, ופריך: ונהדר ונקמצה ביממא, ומשני, כיון דהמנחה נתקדשה בכלי נפסלת בעמוד השחר כדין כל קידוש כלי, וראה עוד המשך דבריהם שם שהוא שלא כדבריהם כאן, ודבריהם שם צריכים ביאור, ראה ביד בנימין כאן בד"ה והנה התוס' ליומא].

וברש"ש שם כתב: ולכאורה לולי פירוש רש"י ותוספות, היה נראה לומר, דכשקדש בלילה אינו נפסל בלינה בעמוד השחר שלאחריו,